

[Wilhelm.]

De synspunkter gælder selvfølgelig stadig væk for lovforslaget, som det foreligger nu, men man må alligevel hæfte sig ved, at fra sidste år og til i dag er hele kapitel III, det kapitel, der havde overskriften indholds-, egen-skabs- og kvalitetsmærkning m. v., simpelt hen bortfaldet, og det er i vores øjne naturligvis en voldsom forringelse i forhold til sidste år.

Jeg må i den forbindelse udstøde et enkelt suk. Jeg synes simpelt hen, det er for dårligt og for ringe en service, at man, når man alligevel trykker forslag og bemærkninger og ting og sager op og man gør rede for, at man henter grundstammen i sit forslag fra forbrugerkommissionen, så faktisk gør det fuldstændig umuligt for læseren at se, hvor det er, man er gået under målet. Der står ikke en lyd om, at man har smidt kapitel III ud. Vi havde fået det at vide her, fordi vi var sidst i rækken, hvis vi ikke havde opdaget det selv. Det havde vi, men det er ikke særlig smart, at man hver gang med den dybeste skepsis skal til at rode tilbage og sammenligne med udgangspunktet. Når man selv siger, at man har taget udgangspunkt i det og det, så ville det ikke være nogen urimelig service, at man gjorde opmærksom på, at dette altså hører til det, man simpelt hen har smidt ud, og så citerede § 6, altså hele det kapitel III, man havde smidt ud.

Jeg må tilstå, at jeg ikke kan sige på forhånd, hvordan vi til sidst vil stille os til det forslag, der foreligger nu, og vi bliver nok nødt til at have lidt mere oplysning om, hvad det reelt indeholder. Jeg vil i hvert fald sige så meget, at alene det, at der bliver en udvidet forpligtelse til prismærkning, ikke i sig selv er tilstrækkeligt til, at VS vil støtte det.

Jeg mener, at forslaget nu er forringet så meget, at det er et spørgsmål, om det i det hele taget i sin helhed er en fordel for forbrugerne. Der er ingen tvivl om, hvem der kommer til at betale for denne prisskiltning, og ikke bare de små 2 mill. kr., som ligger i kontrolforanstaltningerne hos monopoltilsynet, men også for selve skiltningen ude omkring i grossistledet, i detailledet; det er forbrugerne, der kommer til at betale den også, og hvis det bliver en skiltning, som i virkeligheden er så at sige værdiløs for forbrugerne, og det bliver den meget nemt, når den alene angiver nogle kroner og øre. Som der stod i forbrugerkommissionens betænkning i sin tid, er det jo ret værdiløst i sig selv, hvis det overhovedet ikke er forbundet

med en indholdsdeklaration, en kvalitetsdeklaration af nogen art. Hvis det er det billede, der tegner sig, når vi har fået dette forslag gået efter i sømmene, kan jeg ikke garantere, at VS vil medvirke til det. Jeg tør ikke sige i dag, om det er det billede, der vil tegne sig, men der er ikke så lidt, der tyder på det.

Kirsten Sparre Andersen (V):

Jeg er knap så skeptisk som venstres ordfører med hensyn til dette lovforslag, men jeg synes nok, det er noget af en underkendelse af forbrugernes dømmekraft, for vi ved jo udmærket godt, at forbrugerne selv kommer til at betale for alle unødvendige foranstaltninger, og jeg er bekymret over monopoltilsynets myndighed, for hvad kan de nu ikke hitte på med loven i hånden? Jeg kunne nævne en række eksempler, hvor jeg tror, at man ved at skilte kun gør varen dyrere uden at gøre forbrugernes chancer for at gøre et godt valg bedre.

På side 4 i bemærkningerne står der forne-den, at de inden for en lang række brancher gældende kutymer med hensyn til prismærkning imidlertid må ændres, såfremt en effektiv gennemførelse af lovens principper nødvendig-gør en mere iøjnefaldende mærkning og skiltning, og som eksempel er nævnt prismærkning på bøger på bøgernes inderside. Det er ikke helt klart, om man mener, at den praksis må fortsætte, men det er da vanskeligt at forsvare i hvert tilfælde, og jeg vil bede ministeren om eventuelt at læse den paragraf igennem og se, hvad der egentlig menes med den.

Så er der en ting, der slet ikke er taget med i lovforslaget, og det er en stilling til et forslag om en tydelig skiltning i forretningerne om, at man her giver rabat til bestemte grupper. Jeg har fået refereret en tildragelse fra en vinhandel her i byen, hvor en kvindelig kunde købte en flaske vin, og da hun skulle betale, sagde hun: ja men den unge mand, der lige gik ud, betalte faktisk 2 kr. mindre for den samme flaske. Hun blev her stillet over for spørgsmålet: er De student? Nej, sagde hun, jeg gik des-værre ud af 7. klasse.

Handelsministeren (Per Hækkeru):

Der er af ordførerne nævnt forskellige spørgsmål vedrørende enkeltheder, men det plejer vi jo ikke at drøfte ved første behandling, hvor det kun gælder de mere generelle linjer, og jeg går ud fra, at vi får lejlighed til at drøfte enkelthederne under udvalgsarbejdet.